

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNŐVELDE-UTCA 8. Telefon száma 788. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK HÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY színdramái főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNŐVELDE-UTCA 8. Telefon száma 788. IRDÉTSZERTÉK ÉS NYILVÁNTARTÁS VALÓ...

Mai számunk főbb közleményei: Vesérozók: Rossz törvények rossz végrehajtása. Az ischli események. Külpolitikai események. Sztörényi nyilatkozás. A villamos panama. A magyar főherceg. Moszói képek: Ének a szexaról, írta: Elta.

Rossz törvények rossz végrehajtása.

(pd.) Hát nem hiába feltette az ország a Kuria tekintélyét az 1899. XV. törvényzikkeltől, a curiai bírásoktól. Csak éppen hogy tévedett az aggodalom; a Kuria tekintélyének a megtépadtatása nem ott, nem azon a ponton következett be, a hol a fekete verűek várták. Attól tartottak, az ország nagy-bíráit is elfogja majd a politika, a párt-szenvedély. Nem lett igazuk azoknak, a kik e miatt aggódtak. De bebizonyította a curiai bírásokról szóló törvénynek a végrehajtása is azt, a mit amúgy is régóta tudunk, még erősebben megvilágította, szélesebb rétegek tudásába belevitte, azt, hogy mily kevés köze van az úgynevezett igazságszolgáltatásnak az élethez s mennyire más az életnek az igazsága, mint az az igazság, a melyet a Kuria gyönyörűségi palotájában, Ó Felsége a király nevében, megfellebbezhetetlen módon hirdetnek.

gondolkodásuk utja annyira távol esik a mi utjainktól. S bekövetkezett ennek az átomvilágnak a nagy szerencsétlensége. A törvényhozás közjogi pereket teremtett; pereket, a melyek iránt nemcsak a felperes, meg az alperes, de az egész világ érdeklődik. És a királyi Kuria ezeket a pereket is Átomország érzésével, Átomország logikájával, Átomország igazságá szerint döntötte el. A jogászok és erősebben gondolkodó újságírók erre mélyseges rezignációval rámondták, hogy ime, ezeket a pereket is utóéletre, a sors, a mely felett ők már régóta panaszkodnak. A nép, a tavolabb élők azonban megriádnak: Teremtő Uram Istenem, hát akkor is ilyen érzés, ilyen logika, ilyen igazság él és itélkezik, amikor az én szegény hatszáz forintomról, az én kicsi birtokomról, a szabadságomról, a becsületemről, az életemről van szó?

Az első tárgyaláson, alimime vizsgálattal kénytelenek, a melyek sokszorosan tízezer koronákba került mandátumok ellen voltak irányítva, de meghaltak mandátumok két pengő miatt, egy pár pohárka konyak miatt... Az egyik kérvény úgy szólt, hogy hamis névjegyzék alapján történt a szavazás. A Kuria elutasította a kérvényt, mert az alispántól kapott értesítés szerint a központi bizottság helyes jegyzéket adott át a választási elnököknek, azt pedig kérvényezők nem is állították, hogy a választási elnök azt a névjegyzéket más névjegyzékkel kicserélte és a szavazásnál alapul ezt a kicserélt névjegyzéket használta volna. Hát ugyan mit állítottak azok a szerencsétlen kérvényezők, a mikor azt állították, hogy hamis választói névjegyzék alapján történt a szavazás? Megint más esetben... De minek ezuttal a példa? Itt fekszenek előttünk a kir. Kuriaának választási ügyekben eddig meghozott végzése, ítéletei. Ezekből a határozatokból két dolog bizonyos. Az egyik az, hogy az esetek megvizsgálásához a Ház jobban értett, mint a Kuria; fonáku illetékint pedig a parlamenti bíróság is tudott. A másik tanulság, hogy boldog ország lenne Magyarország, ha a választási visszaélések e hazában olyan gyerekségek volnának, a minők azok a Kuria kezében váltak. Boldog or-

szág lennének, ha a választások tisztasága igazán csak azokon a csipri-csupri apróságokon fordulna meg, a melyek körül a bíróság határozatai forognak. Erőnek erejével az a közhely toladodik az ember tolla elé, hogy: Sok hübé semmiért; ha csak ennyi a baj Magyarországon, akkor kár volt a Kuria nyugalmát megbolygatni. Akkor kár volt az országot a szelid tanács meg 2 kegyetlen írtás-szomorú látványosságával megzavarni. Fölöttébb kár volt az ország figyelmét felhívni arra, hogy hátha van szelid tanács meg szigorú tanács polgári ügyekben is, meg büntető ügyekben is. Most el nem hiszi senki az országban, hogy merő véletlen, a mikor megsemmisítő ítélet csak az egyik szenátus kebeléből kerül ki, mikor az egyik tanács sokkal több kérvényt utasít vissza, a másik meg sokkal több esetben rendel vizsgálatot. Átomország, átomország... Meg fogjuk mutatni ennek a csodálatos országnak fantasztikus útjait, groteszk floráját, bizarr faunáját; leírjuk majd az országot, a hol menthetlenül eltéved az, a ki csupán a törvény meg a józan ész fonálán akar haladni, boldogulni; elmeséljük majd Átomország meséit esetekre, számokra, paragrafusokra hivatkozva. De kétféle ténnyel már most, már itt ki kell emelni a Kuria mentésére, az igazság érdekében. Az egyik az, hogy a Kuria pártatlanságán a legnagyobb skrupulózis se találhat kivételt. Az ország főbírának politikai pártatlansága fenyegetlen kiállt a próbát; a legkegyetlenebb feketemajuság se mondhatná, hogy a Kuria akár pártokra, akár személyekre tekintett volna. A Kuriaának még a nagy mentésére pedig az, hogy: van nekünk rossz törvényünk, felületes törvényünk bőven, de olyan rossz törvényünk, mint az 1899. XV. t. cz., egy sincsen. Az a legeslegrosszabb törvény, a melyet 1867. óta a magyar törvényhozás megalkotott. Felületes, sokszor érthetetlen, hézagos, csupa forma, csupa kibuvó lyuk, mintha egyenest azért teremtették volna, hogy legyen is — nem is, hogy legyen curiai bírások, de ne legyen ember, a ki azt megfogja tudja. S ezt a rossz törvényt a Kuria nagyon rosszul hajtotta végre; ezt a nagyon rossz törvényt a Kuria az

életbe való átvitelkor még rosszabbá, még formalisztikusabbá, még zavarosabbá tette, még megtoldotta egy csomó róka-utal, sejtelmes lugassal. Svédország bíróságai hosszú idő óta rossz viszonyban vannak az ország törvényhozásával; a bíróság elvből ellensége a halál-ítéletnek, a törvényhozás pedig semmiáron nem akarja azt eltörölni. A konfliktusnak aztán az a megoldása, hogy a bíróság sohase mond ki halálos-ítéletet. Mintha minálunk is vissza akarná lökni a Kuria azt a hatalmát, a melyet a képviselőháztól elvett; mintha egyenest azt akarná bebizonyítani Kuria, hogy azért az a parlamenti bírások-dás mégse volt olyan nagyon rossz.

Budapest, augusztus 16. A vasuti miniszterium.

Eddig csak mézes madzag volt, amivel a mellözött miniszter- és államtitkár-aspiránsokat hitegettek, de úgy látszik, hogy most már mégis komolyabb valami lesz belőle. Az utóbbi időben sűrűn emlegetik, hogy csakugyan meglesz a külön vasuti miniszterium, sőt egy komolyatos tudósító szerint már hajlékot keresnek is hozzá. A kereskedelmi miniszterium kiküldöttei ugyanis — így beszél az a tudósító — nemrég az államvasutak andrássy-úti épületében jártak és terepvizsgálatot tartottak, vajon elég jó-e és elég kényelmes lesz-e az új miniszterium számára. No, ez ugyan a kevésbé fontos kérdés, de ha már egyszer a gomb megvan, talán meglesz hozzá a kabát is! Hely már van, még éppen csak a miniszterium hiányzik.

Mangra mosakszik. Sietve üzeni Mangra Vazul, hogy ő nem járt senkinél protekcióért, nincs is rá szüksége. Amivel azt akarja mondani: beszélhetek, a mit akarok, mégis csak püspök leszek. Az igaz, hogy vajmi keveset törődök azzal, mit mond és mit gondol Mangra Vazul, éppen csak konstataljuk, hogy: protekcióért igenis futkos és protekcióra roppant mód szüksége volna. Csak-hogy azt hisszük, hogy hiába lenne az is?

Az ischli események. A kiegyezés sorsa.

Délben együtt volt 6 felségénel a két miniszterelnök. Ezek az ischli tanácskozások rendszeresen döntést hoznak s ha ma végleg nem is történt meg a monarchia függő nagy kérdéseinek elintézése, az mindenesetre kétségtelen, hogy a szorosan vett Kiegyezés ügyére nevezve nem maradtak jelentős differenciák. A minthogy a rátóli barátkozás után nagyjában nem is maradt nyílt kérdésnek a kiegyezésnek egyetlen jelentősebb elvi dolga

sem, megegyeztek Széll és Körber con fratre. De igenis maradtak elődönthetlen és vitás részletei autonóm vámtarifáknak s a mai ischli tanácskozás, amely hosszantartott, világos, hogy ekörül forgott. Ebben aztán volt és van is még megdiskutálni való elég. Most már csak az a kérdés, hogy a két premier közül melyikre kellett erősebben hatnia a felség irányításnak! Széll tovább maradt az audiencián. Aki a korona ismételt beavatkozásának intím lényegére következtetni akar, ebből a külsőségből, a magyar miniszterelnök hosszabb ottlétéséből ugyan lehet, hogy tévesen következtel, ha azt hiszi, hogy éppen Széllt kellett punitani. De igaza is lehet. Az ischli eseményekről itt adjuk a tudósításainkat.

Ischl, aug. 16. Széll Kálmán miniszterelnök tegnap rátólról elutazott Ischlbe. A miniszterelnök Bécs-Ujhelyen át utazott és este érkezett Ischlbe, a honnan rögtön folytatva útját Ischlbe, a hová ma reggel hét órakor érkezett t és az Erzsébet királyné-szállóban szállt meg. Körber, a ki szintén a szállóban lakik, rögtön Széll Kálmán megerkezése után meglátogatta a magyar miniszterelnököt és szívesen üdvözölte. A délelőtti folyamán a két miniszterelnök együtt tanácskozott. Háromnegyed tizenegy órakor Széll Kálmán és Körber egy kocsiin a király villájába hajtottak. Utközben a két miniszterelnök találkozott Csekoniós gróffal, a kibez Körber így szólt: — De jó szinben van. — Nem esoda, hogy jó szinben van, mondotta Széll Kálmán, hiez nem bántják a kiegyezés gondjait.

A király villájában tanácskozás lesz a király elnöklésével. A két miniszterelnök jelentés fog tenni a királynál a kiegyező tárgyalás eddigi eredményéről és a még függőben levő kérdésekről. A tanácskozás a király elnöklésével valószínűleg nem fog két óránál tovább tartani, mert a két miniszterelnök egy óra közös ebédet rendelt meg a szállóban. Ot órakor déltán udvari ebéd lesz, a melyet, minthogy most igen sok vendég van a királynál, két tereben fognak megtartani. Az udvari ebédre mind a két miniszterelnök hivatalos. Minthogy a király holnap egy jótékony ügyesület ünnepe lesz jelen Ausseban, a közös tanácskozásokat holnap nem folytatják, de azért valószínű, hogy Széll Kálmán holnap délelőtt még itt marad. Bizonyos azonban, hogy holnap délben elutazik Ischlből, mivel hétfőn reggel Budapestre érkezik, hogy jelen legyen a király születésnapja alkalmából tartandó hivatalos istentiszteleten és ebéden. Körber azért érkezett már tegnapelőtt Ischlbe, mert a királynál jelentést kellett tennie fontos osztrák belső politikai kérdésekről. Hogy a két miniszterelnök a legjobb viszonyban van egymással, az már abból is látszik, hogy a Körber korán reggel meg-

A NAGY PER. HÉLY EZER ÉV ÓTA FOLYIK S MA SINCS VÉGE. Második kötet. I. A védelem. Vádoltak védő kell. A vádlott a törvény üldözöttje. A törvény vak és süket, se lát se hall. De gondolkodni és érezni se tud. Ha tudna, akkor se volna szabad gondolkoznia és éreznie. A gondolkozó és érző törvény alkuhá bocsátköznék s ha azt cselekedné: megszűnnék törvény lenni. A törvény csak embert, számot és mértéket, csak szavakat és fogalmakat ismer. Az egyent, az esetek természetét, a lelkek háboruit nem ismeri. Ott minden büntetett anyifele, a hányféle az ember aki elkövette. De a törvény mintha büntetett csak egyféle alakban ismer. Mégis azt akarja, hogy a büntetés megfeleljen a bűnnek. A törvényt emberek kezelik és alkalmazzák. Ezek az emberek a bírák. Tanult és gyakorlott elmék, köztisztélet környezi őket, hitvány jutalomért nagy munkát kell végezniök s hatalom van a kezükben. Akkora hatalom, a mekkorának egyes ember ellenállni nem tud. Tehát félnek is tőlük. Sőt ember boldogsága, vagyona, joga, önérzete, élete s életöröme függ naponkint a bírő hatalmától. Miért kell a védő? Hiszen a bűnöst meg kell büntetni. Ha józan eszű: akkor is; — ha beteg elméjű:

akkor is. Az embernek és a társadalomnak kincsét meg kell védelmezni, azokat martalékul a bűnösöknek nem lehet átengedni. A bűnösöket ártalmatlanná kell tenni meg akkor is, ha örütek. Hogy az ártalmatlanná tétel mily módon történjék, az már nagyon is mellékes kérdés. A büntető hatalom gyakorlása nem egyéb, mint a társadalom önvédelmi jogának gyakorlása. Ez a jog szent és mindenek fölött való. Ezzel szemben a halálos büntetés kérdése csak a henyé elemek játéki mozgalma. A védő lassítja, gyakran nehezíti a büntető eljárás. Néha meg is hisztija. Néha kiragadja a bűnöst a büntető hatalom kezéből. Mire való hát? Hiszen a bűnösnek bűnhődni kell. A mult századokban nem volt védő. A vádlottak rendszeres védelméről nem gondoskodott se az állam, se a társadalom. Védje magát a vádlott, a hogy tudja. Ez volt az emberek felfogása. S volt igazság ebben a felfogásban is. Magyarországon a rendszeres védelem alig százötven esztendő a szabad, független és okszerű védelem nem sokkal idősebb ötven esztendőnél. Még ma is törvény emberek, a kiknek ifju vagy gyermekkorában a legsúlyosabb büntetéssel járó hűtlenségi vádak ellen a védelem nem volt szabad és független. Az állam megengedte a látszatért, de béklyót tett kezére-lábjára, lakatot szájára, tilalmat írására. Más művelt országban se volt sokkal biztosabb a védelem joga. A védelem nagy jogi intézményét lassankint mégis felállították a művelt nemzetek. Több okuk volt erre. Az egyik az, hogy gyakran tévedtek a bírák. Gyakran ítélték el ártatlan embereket.

A bírák erkölcsi felelősségét célszerű volt megosztani a védelemmel. A másik ok az volt, s ez valóban súlyos ok volt, hogy köztapasztalás szerint a vádló tiszteteket, a közvádlokat, a nyomozó rendőrséget, a vizsgálóbírákat, a bírósági szakértőket s gyakran még az itélőbírákat is bosszuerzet, szenvedély, elfogultság, önző gondolat vezérli s azért a törvény alkalmazásánál felelik az igaz mértéket. Kellott tehát a védelem ellenőrző szerepe, hogy egy bűnre se jusson nagyobb büntetés, egy bűnöst se sujtson adázabb ítélet, mint a mekkorát a törvény megenged s az igazság megkövetel. S volt másik ok is. A szeretet. Az érző szívek könyje. A könyörület és részvét istenhez méltó indulata. Vannak sötét és gonosz lelkek, a kik mindig sötétek és mindig gonoszak. Vannak a bűnösök között is, de vannak azok között is, a kik elég ügyesek és szerencsések a büntető törvény kezét egész életen át kikerülni. Az ilyenek iránt alig tudnek könyörületet érezni. De kevés az a gonosz lélek, a ki mindig gonosz lélek. A legtöbb bűncselekmény nem a lélek természetéből folyik s nem az egész ember s nem az egész élet cselekménye. A legtöbb bűncselekményt rövid idő érleli vagy pillanat szüli s alkalom, fellebbanó szenvedély vagy véletlenségek kedvezése segíti elő. Már most a bűnös ott nyomorog a törvény kezében. Becsületének örök elvesztése, önérzetének örök bénítása fenyegeti. Fenyegeti az, hogy meg kell válnia családjától, vagyonától, szabadságától, az élet minden örömétől s talán az életől is. Mondhatatlan kin gyötűi öszszeroakadt lelket.

Keserű megbánás érzete nyomakodik agyára és szívére. Hiszen nem volt ő az ellőtt rossz ember s jó ember tudna lenni ezen túl is. S ime el kell vesztenie mindent örökre! Voltak szerettei. Szülő, testvér, hitves, gyermek, jó barát. A kiket sirat s a kik siratják. A kiknek támasza és kenyéradója volt s akik most éheznek. Többé nem segíthet rajtuk. Vannak a kik átkozták s a kiknek többé be nem bizonyíthatja, hogy ő nem oly rossz ember, a milyennek kiállják. Ott ül a börtönben, talán elvetemült alakok közt. Fekvő helye keskeny és hideg. Levegője bűzhőd. Étele-itala hitvány. Jó szót nem hall senkitől. Öre taszigálja, őrmestere úgy beszél vele mint a kutyával. A rendőr nyagragtja, a vizsgálóbíró faggatja, az itélőbíró gunyolja, paczkáz vele, védelmét meg nem hallgatja, szívébe nem lát, bele nézni nem is akar. Ha fölnyitja száját: durva szóval hallgatásra intik. Jól van. Ez a bűnös ember sorsa. Am a megbánás megtisztította már megtévedt lelkét s meg is tudna nyugodni a büntetésben. Hiszen kell vezeklenie. De égen-földön nincs senkije, a ki vele emberségesen szólana, jószívű pillantást vetne rá s vigasztaló hangot intézne hozzá. Minő gyötrelém ez! Hamlet királyfi tünődik. A nagy brit költő mérhetlen lángelméje tolmácsolja tünődését. S a mikor az emberi lét legnagyobb szenvedései fölött tünődik, eszébe jut: miként bűnös a szegény bajos emberrel a bírák, hivatalnokok, hajduk, börtönőrök. Ime: ez is a legnagyobb szenved-

dések közé tartozik. Vajon a halál megszabadít-e ezektől? Vajon a másvilágon megszabadulunk-e a hatalom ellenséges végrehajtótól? Vajon nem paczkálnak-e velünk ett is? Nem ütnek, dobnak, rugnak, taszigálnak-e ott is, mint a ronggyal, az utban álló göröngyöt, a szelfujta szemetet? A mesebeli királyfi s a nagy brit költő nem is vezete a védői intézményt. A védő szeretettel járul a bűnöshöz. Kikerdi, meghallgatja türellemmel, int, oktatja, vigasztalja. Örja a kétségbeeséstől, fölismeri méntésgét, s kikeres mindenit, a mi enyhíthet arczaín s nyugalomra biztatja az összetört lelket. A mi az orvos a kinlódó betegnek, ami a gyontató atya a haladlónak: az a védő a bűnösnek, a kit a vád súlyos teste nyom s a kit a védőn kívül mindenki elhagyott immár. Ha a végső ítéletet kimondták: azután már lassanként elmúlik a bűnös kinzólelki gyötördése. Tudja sorsát, ismeri végzetét s számot vet vele. De a végső ítéletileg szüksége van a vizsgálásra. A védőnek van tudása is, teljesítő kötele-ségét is, van bűntörvénye is. Szembeszáll a közvádloval, kárvallottal bosszu érzetével, a törvénynek tévedésével, a szakértők fufurongosságával s a bírák elfogultságával. Föltárja a ment-segét, havan s föl az enyhítő körülményeket, ha fenforognak. S az ellélt végig hallgatja, megnyugszik a bíráskodásban, meghajlik az ítélet igazsága előtt. Mert hiszen nem volt el-hagyatva, neki is volt szószóloja. Kellott a védő azoknak is, a kiket a vérvád terhe üldözött. Sokan voltak már. A holttet csempészett gyanuja nagyon meg-szaportította számukat

érkezett magyar miniszterelnök... megérkezése után reggeli ruhában és papucsban látogatást tett.

Ischl, aug. 16. Déltűn kettőfél óraker.

A két miniszterelnök tanácskozása a király elnökletével egy óraker ért véget. Körber miniszterelnök, a ki Széll Kálmán miniszterelnökkel együtt hajtatott a király villájába, onnan egyedül tért vissza, a szállóba. Széll Kálmán miniszterelnök még a király villájában maradt.

Ischl, aug. 16.

Vannak, a kik nem hiszik, hogy a miniszterelnöknek mai tanácskozása el fogja hártani a kiegyezés dolgában fennálló differenciákat. A tárgyalásokat a mai tanácskozás után is folytatni fogják. A király nem sokára Ischlből Schönbrunnba utazik s valószínű, hogy ott lesz a legközelebbi közös tanácskozás a király elnökletével, a következő hónap első napjaiban, mielőtt a király a hadgyakorlatokra utazik. Különben arra az időre sem várják a tárgyalás befejezését, minthogy a vámtárgyalásokban a differenciák igen lényegesek. Azt mondják, hogy a szövétúrta, vasár, és gépek ványa dolgában az ellentétek kiküszöbölése nagy nehézséget okoz.

A főhivatalos Bud. Tud.-nak a következőket jelentik Ischlből:

Széll Kálmán miniszterelnököt s Körber dr. osztrák miniszterelnököt ma délelőtt 11 óraker 5 Felsőge együttes kihallgatáson fogadta. A két miniszterelnök jelentést tett az uralkodónak a kiegyezési tárgyalások állásáról és 5 Felsőge jelenlétében megbeszélte az összes függő kérdéseket s a kiegyezési kérdéseknek egész komplexusát, beleértve az új autonóm vámtarifát is. Most már legközelebb a két miniszterelnök fog értekezni egymással a szakminiszterek bevonásával, még pedig alkalmasint augusztus 22-én Bécsben vagy Budapesten.

Az együttes kihallgatás két óra hosszat tartott. Ezután 5 Felsőge Széll Kálmán miniszterelnököt külön hosszabb magánkihallgatáson fogadta. Mielőtt a két miniszterelnök 5 Felsőgél megjelent, az Elisabeth-szállóban értekezés volt. A kihallgatás után a két miniszterelnök a szállóban együtt reggelizett; a reggeli Pleyleben osztrájtanácsos és Páisztyl miniszteri titkár is résztvett. Déltűn 5 óraker udvari ebéd volt, a melyen a miniszterelnökök is megjelentek. Széll Kálmán miniszterelnök holnap déltűn egyenesen Budapestre utazik. Folytatás a következőket jelentik a Bud. Tud.-nak.

Széll Kálmán miniszterelnök Körber dr. osztrák miniszterelnök sürgős meghívására a holnapi délelőtt még itt tölti. Holnap délelben Széll Kálmán miniszterelnök minden este elutazik, mert hétfőn reggel Budapestre óhaját lenni, hogy jelen legyen az 5 Felsőge születésnapja alkalmából tartandó misén s az általa ez alkalommal adandó díszében.

Ischl, aug. 16.

Széll Kálmán és Körber dr. miniszterelnökök egy kocsi hajtatott 5 Felsőgéhez kihallgatásra. A két miniszterelnök, a kik együtt is reggeliztek, déltűn 5 óraker az udvarhoz ebédre voltak hivatalosak. Az ebédet résztvettek még Lajos Viktor főherceg, Gizella és Mária Valéria főhercegnők férjeikkel: Lipót bajor herceggel és Ferenc Saluator főherceggel.

Ebéd után a két miniszterelnök közös sétát tett, majd a színházba mentek, az est hátralevő részét pedig Csekonics Endre grófnál töltötték.

Széll Kálmán miniszterelnök és Darányi Ignác földművelésügyi miniszter a tegnapi napon itt Szechenyi Gyula gróf 5 felsége körüli miniszter vendégei voltak.

Szterényi nyilatkozik.

Szterényi József miniszteri tanácsostól ismeretes ügye néve, ma nyilatkozatot kaptunk. Alább adjuk ki ezt az írást, amely a mind nagyobb hullámokat verő affér legújabb dokumentuma.

Más érdekelt oldalról tovább folyik a harc, akik Szterényit az Engel-féle fonó-gép dolga körül vádakkal illették, élesen utíják meg azokat.

Ma különben megtörtént az első lépés a megvádolt tanácsos ügyének hivatalos földelésére is: Láng Lajos kereskedelmi miniszter — mint értesülünk — Szterényi ellen saját kérésére elrendelte a fegyelmi vizsgálatot.

Szterényi József nyilatkozata így szól: Néhány hónap óta meglehetősen rendszerességgel támadásokat intéznek ellenem különböző lapokban. A míg ezek nem tartalmaztak egyéni sértést, nem reflektáltam azokra, bármily valótlanságokat, sőt képtelenségeket tartalmaztak is.

Most azonban a »Magyarország« tegnapi számában becsületemet érintő közlemény jelen van, melyben megkérdem, hogy az igazgatóság előtt megjelentem-e? Korántsem. A finanszügyi ügyekben igen jártas vezetőség — így a vád — tudta, hogy e vállalatok nem hajtának nagy jövedelmet s részvényeik nem képeznek jó befektetést.

Miért adtál előbb egy vasuton, s amikor azután annak a részje óriási módon felmunkált az által, hogy önálló részvénytársasággá vált s a központi részi s bruttó kiadásoknak kerek egy harmadát teszi ki, miért veszi meg újra?

A következőképpen úgy az elidegenítésnél mint a megvételnél: egy — az igazgatóság érdeke. Így szól a vád a periratokban. A magyarizát pedig az eredmény. Elérte a közúti vasut igazgatósága e tranzakciók által azt, hogy mind a négy említett társállalat igazgatóságába beválasztották. Az igazgatósági tagok legnagyobb része helyet foglalt oly társulatoknál, vezetnek oly vállalatokat, melyeknek részvényeit a közúti vasut részvényeinek pénzéből vásárolták meg, mely vállalatok ügyvitelére azonban a részvényesek semminemű befolyást nem gyakorolhatnak, melyeknek kezelését semmiképpen sem ellenőrizhetik, mert a közgyűléseken a részvénybirtokos társulat képviselőiben az igazgatóság jelennek meg s megadják a felmentvényt önmaguknak és szavaznak meg önmaguknak közszónetet és — jutalékokat.

Különösen kiemelik a perben, hogy e részvényvásárlások a közgyűlés előzetes megkérdése, sőt egy eset kivételével egyáltalán annak tudta nélkül történtek s róluk utólag sem tettek jelentést. Mi több, a budapesti helyiérdeklő vasutaknál eszközölt több milliós alaptőke felemelést éveken át még a cégjegyzékekbe sem vezették be a kereskedelmi és váltótörvényszéknek s így azt a részvényesek és a közönség előtt eltitkolták.

Ha a közúti mérlegét megnézzük — a nélkül, hogy tudnók, vajjon miféle vállalatról van szó — azt hinnók, hogy ez banknak a mérlege, amelynek egy közúti vasutja is van. A nyitja ennek a vád szerint az, hogy tényleg nagy gondot okozott a direktciónak a részvényesektől beszédett összeshalmozott millióknak a maga részére gyümölcsöző elhelyezése. Minekutána összevásárolta a legkevesebb viczinális részvényeket és 12 milliót potom kamatra elhelyezett — amely működést az igazgatóság a tágabb ügykör fogantatásának nevezte — még mindig maradt sok millió.

Előtt azt a vádat is, hogy a társaság vezetői káros spekulációkba bocsájtkoztak és titkos üzleteket folytattak a részvényesek rovására. A perirat anyagából most ezeknek ejtjük sorát. Ime:

Titkos vásár.

Az akták tanúsága szerint az igazgatóság a részvényesek kárára felhalmozott milliókat többek között arra fordította, hogy a legkülömbözőbb lokál- és regionál-közlekedési vállalatokat »finanszírozza«.

A »közúti« tulajdonát képező viczinálison tulajdon, ebből azután a budapesti helyi érdekű-vasutak című részvénytársaságot szervezte, melynek összes részvényeit végül ismét rendkívül terhes feltételek mellett megvette. Megszerezte ezenkívül a Budapest-vidéki villamvasut összes részvényeit, az Újpest-Rákospalotainak tulnyomó részét, Ferenc József-vasut részvényeinek felét. Miért? Talán utasította erre a közgyűlés? Oh, dehog, sőt a közgyűlés tudta nélkül. Vagy talán azért, mert e vállalatok fenyesen jövedelmeznek? Korántsem. A finanszügyi ügyekben igen jártas vezetőség — így a vád — tudta, hogy e vállalatok nem hajtának nagy jövedelmet s részvényeik nem képeznek jó befektetést.

Miért adtál előbb egy vasuton, s amikor azután annak a részje óriási módon felmunkált az által, hogy önálló részvénytársasággá vált s a központi részi s bruttó kiadásoknak kerek egy harmadát teszi ki, miért veszi meg újra?

A következőképpen úgy az elidegenítésnél mint a megvételnél: egy — az igazgatóság érdeke.

Ha a közúti mérlegét megnézzük — a nélkül, hogy tudnók, vajjon miféle vállalatról van szó — azt hinnók, hogy ez banknak a mérlege, amelynek egy közúti vasutja is van. A nyitja ennek a vád szerint az, hogy tényleg nagy gondot okozott a direktciónak a részvényesektől beszédett összeshalmozott millióknak a maga részére gyümölcsöző elhelyezése. Minekutána összevásárolta a legkevesebb viczinális részvényeket és 12 milliót potom kamatra elhelyezett — amely működést az igazgatóság a tágabb ügykör fogantatásának nevezte — még mindig maradt sok millió.

Ez az igazgatóság építési szándékát az a fényes pénzügyi eredmény sem lohasztotta le. Folytatva házipító tevékenységét és pedig a főváros legdrágább helyén.

Közgyűlési határozat, a részvényesek tudta nélkül a Szabadság téren egész háztömbből való telket vásárolt össze mérge drágára áron.

»Építési ügyosztályt« létesít s nagy palatákat építtet.

S az új paloták üzlethelyiségei üresen állanak, a beépített milliók még kevesebbet jövedelmeznek, mint a csömöri-úti házsorok.

Közlekedési vállalat, melynek alapszabályszerű hivatása a közúti forgalom fejlesztése és minél nagyobb haszon elérése a forgalom útján, beáll a finanszírozó és házipító vállalatok sorába. Ez a bankszerű tevékenység azután oly súlyosan boszulja meg magát, hogy a részvényesek a közúti vasut forgalmi monopóliuma, fényes forgalmi üzlete mellett is alig élveznek többet 3 százaléknál részvényeik üvedelme gyanánt.

KÜLFÖLD.

Chamberlain hátrálása a burok elől. Angliának kérihetetlen gyarmattügyi minisztere Chamberlain Joe, aki bámulatos hidegvérrel rendezte a népirot bur háborút, meghátrál a burok harcra, Botha, De Wett és Delarey elől, akik jelenleg Angliában időznek. A meghátrálást érdekesen világítja meg a következő két távirat:

London, aug. 16. Botha, De Wett és Delarey bur tábornokok holnap reggel 6 óraker Londonba érkeznek; a hajó-állomáson Chamberlain, Roberts és Kitchener személyesen fogadják őket.

London, aug. 16. Valószínű, hogy az utolsó pillanatban meg fog hiúsulni Chamberlainnek az a terve, hogy a bur tábornokok részt vegyenek a hajóraj szemléjén. Még tegnap az volt a megállapodás, hogy Chamberlain hajón a bur tábornokok elé utazik, s meghívja őket a király nevében a hajóraj szemléjére. Tegnap késő éjjel azonban Fischer, Krügernek a küldöttje Chamberlainnal beszélt, s ezóta nem valószínű, hogy Chamberlain személyesen meg a bur vezérek elé, mert nem akarja a királyt esetleg visszatartásának kienni. Így Kitchener csak egyedül várja holnap a bur vezéreket; neki az lesz a feladata, hogy ha a bur tábornokok nem is mennek el a hajóraj szemléjére, legalább arra rávegye őket, hogy Edvard királynál kihallgatásra jelentkezzenek.

Tehát Chamberlain, a hatalmas miniszter jó-nak és okosnak látta, hogy a rettentetlen bur vezérek esetleges refuzálja elől meghátráljon. Bothák tehát Kitchenerrel, a névtelen politikussal kezelt fogak, de Chamberlain, a lelkesen politikust lenézik. Tévednek tehát azok, akik azt hiszik, hogy a burok büszkesége meg van törve. Ők csak megfogytak, de nem törtek meg.

Észak-Amerika újból annektál. A szerencsét véletlen bámulatos módon kedvez az Egyesült-Államoknak. Kuba és a Fülöp-szigetek után következik most San-Domingo és Haiti. Érdekes, hogy mikép vezetik be a yankee az annektálást. Valamelyik független amerikai köztársaságban kitor a polgárháború. Folyik a vér, pusztul a vagyon. Egyszer aztán érzékel Washingtonból egy távirat bevezetésül, hangulatkeletnek. Ime a legutolsó ilyenfajta távirat ekkép hangzik:

Washington, aug. 16. Az Egyesült-Államok kormányja komolyan fontolóra vette San-Domingo és Haiti köztársaságok annexiójának kérdését. Az annexióval akarnak véget vetni az örökös polgárháborúnak, amelyek e két köztársaságban dúlnak.

A yankeeek érzékeny szívét, lelkiületét meg-hatja tehát a szívek béktelensége. Hirtelenében megjelen közöttük, mint a mentő angyal, vagy jobban mondva, mint a jól számító, spekulatív szellemű Uncle Sam aki »tertius gaudet« ismeretes elvét gyakorlatilag alkalmazza, ha lehet, proklamációval, ha kell: állig felfegyverzett hadsergével csinál rendet a veszekedők között és hosszadalmas tárgyalások helyett egyszerűen annektál. Ez a rossz vár tehát San-Domingóra és Haitira. Lehet, hogy előnyükre.

Edvard és Viktor Emánel találkozása. Azt jelentik Rómából, hogy Edvard király a római angol nagykövetség köréből kiszárvárgott hírek szerint ez év őszén üdülés céljából Sziciliába utazik és hogy Viktor Emánel e célra már fel is ajánlotta szállást a palermai királyi palotát. Az üdülés ezime mögött alighanem a politikai közlekedés útját sietnek egyengetni, még pedig a dolgok mostani állása szerint angol részről. Anglia régóta fájlálja, hogy a közepntengeren akkora jelentőségű emelkedett Olaszország politikai barátságát elvesztette s való az, hogy a Chamberlain-bill »splendide intention« de ez gyakorlatilag kivihetetlennek bizonyult. Bármennyire is meg van a szándék angol részről az angol-olasz-összevétel feljutására; ennek jelentőségét ma, a mikor Franciaország a maga részére oly ügyesen megtudta nyerni a fiatal egyeült olasz királyságot, tulajdonítani a legjobb akarat mellett sem lehet.

A macedón-kongresszus fűskója. A szófiai Szlovjanszka Beszedában már negyedszorra tanácskozik az idei macedón kongresszus. Bulgária és Macedónia 71 városából és községéből küldtek a macedónok képviselőket a kongresszusra: jobbára ügyvédek, orvosok, papok és tanítók. A kongresszus igazán balkáni módra tanácskozik s kis hája, hogy az elnöki csemeté revolver nem helyettesíti. Már a kongresszus első napján oly nagy volt az igazgatóság a macedónok között, hogy az elnökségek csak három óra hosszát tartó küzdelem után lehetett a kongresszust megnyitni. Mindjárt az első szavazás alkalmával kiínt, hogy nem nagy a kongresszussnak a jelentősége, mert tajnál éppen három egyenlő párta oszlanak; mind a három párt homlokegyenest más akar; akármint határoz is a kongresszus: a határozatkorántsem lesz megelégedve a macedón népek legálább is a fele. Az egyik párt harcias és független, a másik

A villamos panama.

Különös dolgok vannak még azokban az aktákban, amelyek a Budapesti Közúti Vaspálya-Társaság döntésre váró pörében gyilkelt egységes vádoló írártá s amelyekből lapunk legutóbbi számaiban már közöltünk meglegő részleteket. A vádak mellett a számok beszélnek. A számadatok feltűnő tömegével folyt az immár befejezett bizonyítás. S numerusokkal erősítik a törvényesek

Káros spekulációk.

Ha a közúti mérlegét megnézzük — a nélkül, hogy tudnók, vajjon miféle vállalatról van szó — azt hinnók, hogy ez banknak a mérlege, amelynek egy közúti vasutja is van. A nyitja ennek a vád szerint az, hogy tényleg nagy gondot okozott a direktciónak a részvényesektől beszédett összeshalmozott millióknak a maga részére gyümölcsöző elhelyezése. Minekutána összevásárolta a legkevesebb viczinális részvényeket és 12 milliót potom kamatra elhelyezett — amely működést az igazgatóság a tágabb ügykör fogantatásának nevezte — még mindig maradt sok millió.

Jozzúnjuk röpven S velük barangol fénytelen égen — Felhő lesz, viharos felhő az égen ... Erdős Renée.

A kisérlet.

— Az Egyetértés tárczája. — Iria: Cshov.

Meséljen valamit Pjotr Iwanowits! könyörgötek a fiatal lányok. Az ezredes mosolygott és megpödrötte összes hajuszát.

— Körülbelül huszonöt év előtt történt; Czenztoehov előtt állomásoztunk. A tél, holgyeim erős volt és kemény. Nem mult el nap a nélkül, hogy valamelyik postásnak ne fagyott volna le az orra. Októberben indult meg a fagyás és áprilissig meg sem állt. Abban az időben, mondhatom, nem volt még ősz a bajuszom. Elegáns, sneidig fűi voltam. Hiszen elképzelhetik! . . . Minden héten új ruhát vettem, dobáltam a pénzét jobbra-balra és a hajuszomat olyan szentelenül pödröttem ki, hogy az egész ezred megguggant dühében. Ugy bizony . . . Ha csak egyet csettintettem az újammal vagy egyszer ütöttem össze a sarkantyúimat, a legbüszkébb asszony is megadta magát. Örültem szerettem az asszonyokat és ha elakartam önöknek számulni holgyeim, azokat a lengyel asszonyokat, a kik akkor a kegyeimet keresték, hát biztosított, hogy kevés lenne az egyszeregy hozzá . . .

Ha rágonolok még, hogy huszonöt éves voltam, jól táncoltam a mazurkát és bájos asszony volt a feleségem, hát bizony csak visszasirom azokat az idöket! Olyan verekedő ördög hírében álltam, hogy ha a városban szerelmidráma történt, vagy egy zsidónak kiszakították a haját, legelsősorban mindig engem fogtak gyanu alá.

Mint segédítették, sokat kellett utaznom. Hol zabot adtam el, hol szénát vettem, néha

pedig lovakat cseréltem a zsidókkal. Leggyakrabban azonban üzleti ügyek alárcza alatt találtkázt rendeztem, vagy kártyáztam valamelyik gazdag főurnál . . .

Karácsony estején, egész világosan emlekezem egy kis faluba küldött az ezredesem: Schewelki-be. Az idő borzasztó volt és a hideg olyan kellemetlen, hogy egész testem megmerevedett bele. A fagygyal még ébánik végső esetben az ember, de a hó-fuvas az elviselhetetlen. A szél úgy tánczolt és úgy sivit, mintha a feleségét rabolnák el. . . . Tíz percig sem tartott és mi is, a lovak is tele voltunk vastag rétegben hóval.

— Nagyságos ur, elvesztették az utat. — Az ördög vigyen el te ökör, hát mire vigyáztál, ha az utat is elvesztetted? Most már hajts tovább, majd eljutunk csak emberek közé!

Nos, mi tovább hajtatunk. A szél zúgott és kergette a hópelyleket. Ejjel felé nekimentünk egy tögyfakapának. Valami Bojadlowski névi lengyel gróf kastélya volt.

Beeresztettek bennünket . . . Bojadlowski gróf akkor Párisban élt és így csak a felügyelője fogadott, a ki szintén lengyel volt. Egy óra mulva már javában vacsorázott velem és a feleségével. Miután öt aranyat nyertem és elég bort ittam, kértem, hogy vezessenek a hálószobámba.

Miután a felügyelő lakásában nem volt füres szobá, a gróf kastélyába vezettek, mely füres volt és lakatlan.

— Nem fél ön a kisértektől, kérdezte a felügyelő, miközben a hálószobámba vezetett, mely hosszú, hideg és félelmetes terem volt.

Hát léteznék itt kisértekek, kérdeztem kaczagva és észrevettem, hégy a viszszhang minden szavamat ismétli.

— En nem tudom, mondta titokzatosan a lengyel, de a bizonyos, hogy szellemek és kisértekek számára ennél a kastélynál alkalmasabb hely nincsen.

Mondhatom nem a legköllemesebben érez-

Szegény ember volt mint. Ők maguk nem is gondoltak arra, hogy mind-egyik külön-külön valljon ügyvédet, vagy más írástudó embert védőjének. Önkényt pedig nem igen akadt volna védő. A gyűlölködésre folzaklatott közvélemény veszélyes rohamra fenyegetett mindenkit, aki a zsidókat védelmezni merté. Egész vidékenként alig akadt néhány hátor és eszes férfi, aki arra intette a rajongókat, hogy várják be legalább az ügy nyilvános tárgyalását s az első bíróság ítéletét.

A mostani nyugodtabb korban alig lehet a tömeg akkori gondolkozását elképzelni.

A nyiregházi törvényszék területén éppen a bíróság székhelyén Heuman Ignác volt a legderékabb és legtekinélyesebb ügyvédek egyike. Származása s vallása szerint zsidó. Nős, családos ember. Jeles jogász. Ugy emlékszem, a bécsi jogi egyetemen végezte tanulmányait. Ez az egyetem az akai, a történelmi s a megszabott anyagi jog mezején jeles tanárokkal rendelkezett az előtt negyven évvel. De a gyakorlati jogélet mezején kezdeményező buvárkodásra nem igen biztatta az ifjúságot. A tudomány nagy birodalmában szerzte megállapított elveket és tételeket s azok történeti kifejlődését nagy sikerrel adta elő, de arra kevésbé buzditotta hallgatóit, hogy az egyéni jogesetek keletkezését, fejlődését s elágazásait különös gondallal figyeljék s a jogtudomány tételeit a figyelés alapján önmaguk és önállóan törekedjenek megszerkeszteni. A fűnek-fának ismerete akkor teljes és igazi, ha a fűvet és fát csirázásától kezdve szemléljük különös figyelemmel. A nagyon szép és nagyon gyümölcsöző buvárkodás az, ha a jogot az

esetek csirából már tanulmányozhatjuk, amint azok a társadalom talajából, az emberek szenvedélyeiből s érdekeiből kisarjadzanak.

Nemesak jogtudóssá kell nevelni az ifjúságot, hanem gyakorlati jogászsá is.

Felhők . . .

— Az Egyetértés eredeti tárczája. — Felhők az égen — Egyszer sugárzók, másszor sötétek — Sujuktól reszkelek, fényüktől félek.

Bármerre szállnak Borongó szárnyon, nyugatnak, délnek: Érzem hogy szüntelen engem kísérnek.

Lelkem a lelkek — Ha hívnek: hallom. Ha szólnak: értem. Hogy az övék legyenek: harcizolnak értem.

Virágaimra Vad szelet vernek, őő villámot, Elűzik tőlem a sugaras álmot.

Magamat bennük, Szászor meglátom. Arnyuk ha lebben S lelkem elborul bús sajtalemben.

Hogy meg kell halnom Tán nemsokára — hogy eltemetnek — Virágos domb alá mély sirba tesznek.

S jönnek a felhők — Sötét fejfámra záporok árad, Lelkem a szavukra életre támad.

Szegény ember volt mint. Ők maguk nem is gondoltak arra, hogy mind-egyik külön-külön valljon ügyvédet, vagy más írástudó embert védőjének. Önkényt pedig nem igen akadt volna védő. A gyűlölködésre folzaklatott közvélemény veszélyes rohamra fenyegetett mindenkit, aki a zsidókat védelmezni merté. Egész vidékenként alig akadt néhány hátor és eszes férfi, aki arra intette a rajongókat, hogy várják be legalább az ügy nyilvános tárgyalását s az első bíróság ítéletét.

A mostani nyugodtabb korban alig lehet a tömeg akkori gondolkozását elképzelni.

A nyiregházi törvényszék területén éppen a bíróság székhelyén Heuman Ignác volt a legderékabb és legtekinélyesebb ügyvédek egyike. Származása s vallása szerint zsidó. Nős, családos ember. Jeles jogász. Ugy emlékszem, a bécsi jogi egyetemen végezte tanulmányait. Ez az egyetem az akai, a történelmi s a megszabott anyagi jog mezején jeles tanárokkal rendelkezett az előtt negyven évvel. De a gyakorlati jogélet mezején kezdeményező buvárkodásra nem igen biztatta az ifjúságot. A tudomány nagy birodalmában szerzte megállapított elveket és tételeket s azok történeti kifejlődését nagy sikerrel adta elő, de arra kevésbé buzditotta hallgatóit, hogy az egyéni jogesetek keletkezését, fejlődését s elágazásait különös gondallal figyeljék s a jogtudomány tételeit a figyelés alapján önmaguk és önállóan törekedjenek megszerkeszteni. A fűnek-fának ismerete akkor teljes és igazi, ha a fűvet és fát csirázásától kezdve szemléljük különös figyelemmel. A nagyon szép és nagyon gyümölcsöző buvárkodás az, ha a jogot az

esetek csirából már tanulmányozhatjuk, amint azok a társadalom talajából, az emberek szenvedélyeiből s érdekeiből kisarjadzanak.

Nemesak jogtudóssá kell nevelni az ifjúságot, hanem gyakorlati jogászsá is.

Felhők az égen — Egyszer sugárzók, másszor sötétek — Sujuktól reszkelek, fényüktől félek.

Bármerre szállnak Borongó szárnyon, nyugatnak, délnek: Érzem hogy szüntelen engem kísérnek.

Lelkem a lelkek — Ha hívnek: hallom. Ha szólnak: értem. Hogy az övék legyenek: harcizolnak értem.

Virágaimra Vad szelet vernek, őő villámot, Elűzik tőlem a sugaras álmot.

Magamat bennük, Szászor meglátom. Arnyuk ha lebben S lelkem elborul bús sajtalemben.

Hogy meg kell halnom Tán nemsokára — hogy eltemetnek — Virágos domb alá mély sirba tesznek.

S jönnek a felhők — Sötét fejfámra záporok árad, Lelkem a szavukra életre támad.

párt polg... S mind... Maccedón... A gen... Háb... férék... Szám... legutóbb... nos... gyetlen... nagyvilá... járultak... kifejlőd... nem az... kolt es... tart m... részlet... vebb n... Dr. J... Keresz... zókat t... 1901... ták De... mithi e... kórháza... volt, a... kereszte... kerítés... mindegy... ben a b... messi a... beszátk... volt a j... 1902. j... vagy b... Barok... félét na... körháza... fat és... tek, P... lotta, a... parav... rőt lov... fűlyt... totta... — N... Enne... hanem... verét... egyik g... tárbu... bérhá... szék... zása, a... ápolón... föttere... mulva... megke... dent e... kára ez... háza b... Páotn... hogy a... tetto v... Az é... elvont... körhá... West-n... a hely... jenek... jelent... ki ezt... kézzel... lásab... atóllé... Esköz... a eső... Az... hort l... lakom... Továb... egész... sel t... mel t... Ige... kaland... volna... Az... járkál... három... gal... jovább... — A b... csipté... kérde... len? ... hogy? ... Az ó... Hisze... ten t... kezdi... kes v... Boesa... kes és... volna... be ho... az eg...

Még tegnap az hogy Chamberlain k elé utazik, s megnevezben a hajóról 5 éjjel azonban Fitt Chamberlainnel lőszin, hogy Chamberlain a bur vezérek a királyt esetleg ni. Így Kitchener a bur vezérek; hogy ha a bur tábor a hajóról szemlére, et, hogy Edvard ki-ntkezzenek.

hatalmas miniszter jő a retentíon bur e elől meghátrájon. el, a névtelen polti-Chamberlain, a lel-

ak azt hiszik, hogy a an törve. Ők csak meg.

annektál. A szeren-nd kedvez az Egye- a Filop-szigetek után ngo és Haiti. Érekek, ankek az anektálást.

rikai köztársaságban k a vér, pusztul a zik Washingtonból egy átkelnek. Ime a leg-ép hangzik:

Az Egyesült-Álla-lyan fontolóra vette köztársaságok annexi-ónál akarnak végez táborúkat, amelyek e k.

zívét, lelkületét meg-ndensége. Hirtelenben a mentő angyal, vagy lí számító, spekulatív stertius gaudet' isme-alkalmazza, ha lehet, llig felszervezett had-vezérek között és helyett egyszerűen hát San-Domingóra és kre.

annel találkozása. Edvard király a köröbül kiszárgott búléis czéjából Szi-Viktor Emanuel e ota szállás a pa-üdüles czime mögött eladás útját szellem-olgok mostani állása Anglia régóta fájlja, ra jelentősége emel-árságot elvesztette bertain-bill splendid lag kivételének hi-meg van a szándék asz-szövetség feljüta, a mikor Francia-ly ügyesen megtudta az királyságot, tulaj-mellett sem lehet.

zus fiaskója. A szó-ban már negyednapja lón kongresszus. Bul-rosából is községeből véselőket a kongressz-ot, orvosokat, papokat a igazán balkáni módra egy az elnöki csengőt i. Már a kongresszus az izgatottság a ma-inkéségnek csak három m után lehetett a kon-járt az első szavazás nem nagy a kong-e, mert tagjai éppen zlanak; mind a három akar; akármit határoz ozzattal korántsem lesz népek legalább is a és is független, a másik

gigye el ezt a kas-egye, mint egy kísér-ten okoskodás, levet-én az ágyba... A és félhomályt vetett y arczképek, fgyve-rtak... Nagy esőnd az egerek rágesálása nban pokoli világ volt. ezedt, a fak ropog-átánhang jött kereszt-ész elbódított. A fe-velem az egész szoba. ntha az ágyam meg-üldán az egész kas-Hogy eloszlással a a gyergyát, mert a an félemések, mint an...

közlebb húzódtó bírták elpalástolni a z ezredes, olyan fá-ermetlen volna aludni, ezer rablókat láttam ajd forró kezek érin-vezelőt előfogtak azok tek mindenkit utófére-tes helyzetbe kerül-rem, milyen jó hal-rolí díbörzés és láрма-ram egy pár kis to-az ajtó felől közle-és a topánka bejött, m és fölemelkedtem

ragyok! válaszolt egy és az ajtó felé in-esőnd és két meleg lamhoz.

bban, mint az életo-ghajósabb hangján. lett. Elfejtettem hó-hangot... Mindent,

párt polgár zsoldos, a harmadik meg annyira opportunista, hogy megszökik a szavazások elől S mind a három part körülbelül egyenlő számmal van képviselve a kongresszuson. A szófiai tanácsadók tehát nem sokat fognak lendíteni Macedónia sorsán. Szófaló! jelentik: A mai macedon biizottság egyszült ellenzéké loinap külön macedon kongresszust fog szervezni, mely egy macedon biizottság fog szervezni. Az első kongresszus, amelynek már csak hár-m, a mincz tagja van, Zonsevet jelölte elnöknek, a második pedig, amelynek hatvan tagja van, Sztausevet, mivel Sztausevot viszusztalította a jelöltséget. Az új kongresszus csak a macedon mozgalom belső szervezetének kérdéseivel akar foglalkozni.

A genfi konvenczió megsértése.

— Az angol-bur háború titkaiból. —

Háborus állapot és humanizmus nem igen férnek meg egymás mellett.

Számos példáját közöltük már ennek a legutóbbi angol-bur háborúból, ahol — sajnos — (p angol részről, ismételtől oly kegyetlenkedésekről értesült kerülő utakon a nagyvilág sajtója, a melyek nagyban hozzájárultak az angolellenes közhangulat erősebb kifejlődéséhez. Most utólag — érthetőleg nem angol forrásból — ismét egy oly elütököt esetről értesülünk, a melyhez kommentárt már azért sem fűzünk, mert az csak részletes leírása s feleslegessé teszi a bővebb magyarázatot.

Dr. Poutsma, a volt Oranje-állam Vöröskereszt intézményének vezetője a következőt teszi közzé:

1901. október 23-án, írja az orvos, főszoftolták De Wett és Steijn elnököt, hogy a harrimithi kerületben, Beindenhoutsdrift farmon kórházat létesítsenek. A kórháznak öt épülete volt, melyek mindegyikén lengett a vörös kereszt zászló. Az egész telepet sürű drótkerítés fogta körül és De Wett tábornok mindegyik kapura hirdeményt akasztott ki, melyben a buroknak megtilta fegyverrel kézzel be-menni a telepre, vagy annak közepében haczba bocsátkozni. Az angoloknak is teljes tudomásuk volt a kórházról. Vagy két hónap működés után, 1902. január 9-én Remington ezredes oszlopa vagy öt kilométernyire közeledett a kórházhoz. Burok nem voltak a közelben. Reggel felkélhez felé negyven angol lovas katoná rohamba ment a kórházat, a puská csövével beuzaták az ablako-kat és az ágyakban fekvő sebesültekre lök-tek. Poutsma a főépület ajtajában állott és hal-letta, a mint Vaughan kapitány egyik katonának parancsot adott, hogy löjje le őt. A katoná leu-rott lováról és rálőtt az orvosra. A golyó mellett fűtyült el. Az orvos föltartotta kezét s ezt ki-áltotta:

— Ne löj, én vagyok az orvos!

Ennek ellenére azonban nemcsak a katoná lök, hanem Vaughan kapitány is elokapta revol-vertét és az orvos felé süttötte. Szerencsére egyik golyó sem talált. Az orvos a gyógyszer-tárbá menekült s itt foglyul ejtették. Az egész bérházat betöltötte a fegyverropogás, a sebes-ültek és az ápolónők kétségbeesett kiáltó-zása, a füst. Rantenbach testvér, az egyik ápolónőt hét golyó érte, az egyik a nyakán a füttérét szakította el. A szerencsétlen kis idő mulva meghalt. Végre megszűnt a lövöldözés, de megkezdődött a fosztogatás s a katonák mind-ent elvittek, aminek egy kis értéke volt. Nemsó-kára ezután maga Remington ezredes is a kór-házba látogatott és sajnálkozását nyilvánította Dr. Poutsma előtt az ápolónő sorsán, de hozzátette, hogy az orvos halála egészen közömbösen ér-velte volna.

— Az angol oszlop bur csapatok közeledésére elvonult a tájékról, de előbb lerombolta a kórházat. Poutsma jelentést tett az esetről Dr. Wett-nek. A bur vezér és Steyn elnök azonban a helyszínre siettek, hogy személyesen gyűző-djenek meg a valótól. De Wett ezután a doktor jelentésének másolatát elküldte Kitchenernek, a ki ezt felelte: Dr. Poutsma minden adata oly kézzelfoghatóan valótlán, hogy lehetetlen tárgya-lásába bocsátkozni.

— A szavak védelme. A következő sorokat kaptuk:

Tekintetes Szerkesztő Ur!
Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

Poutsma egész sor tanút sorol föl, kik álli-tásait igazolják, ezek közt van De Wett és Steyn, a kik saját szemükkel látták a kórház romjait. Egyébként az angolok a Delarey-táborban mű-ködő dr. Rennekampf orosz-hollandiai ambulanciáját is porig égették és ezt tette a Botha tábori kórházával is, melyeket dr. Tielmann német orvos vezette.

Egyházközség — püspöke ellen.

A tót nemzetiégi igazítások immár odáig fajultak Nyitra-megyében, hogy nemcsak egyesek, de egyházi testületek is egész nyíltan állást foglalnak azok ellen, a kiknek meg van az erkölcsi bátorság, hogy magyar érzelmeiket táplálják. A nemzeti-égi türelmetlenségnek megbőrlankoztató nyilvántá-lását közli a Felvidéki Sajtóúroda. Az ág. evang. egyházkerület bejelentette a miavai egyházközség-nek, hogy Baltik Frigyes dr. ág. evang. püspök augusztus 30. és 31. napjain meglátogatta Turó-luka és Miava községeket. Az egyházközség, a püspök fogadtatásának részleteit megbeszélendő, augusztus 5-én ülést tartott. Az ülésen Stefanik Ibor lelkész erős támadást intézett a püspök ellen s indítványára az egyházközség határozati-lag kimondotta, hogy miután a püspök, nagy magyar érzelmeinél fogva, mintegy megtagadja saját tót nemzetiégét, a két egyházközség kizáró-lag tót nemzetiégi hivatell nem érdemi meg-ért, hogy általuk ünneppélyesen fogadtassék. A püspököt ennél fogva a község és a politikai hatóság fogja fogadni, a mely erre nézve már utasítást is kapott.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé hazafias és mintha it napirenden lennének a hazaelenes tünetések.

— A svábok védelme. A következő sorokat kaptuk:

Bécses lapjának egyik legutóbbi „A Wacht am Rhein” Verzezen-cím alatt oly közle-mény jelent meg, mely sokakban azt a meggyő-ződést táplálhatja, hogy a verzezi németajku polgárság nem lenne eléggé

Napirend 1902. augusztus 17.

Napjára Vasárnap, augusztus 17. Róm. kath. E. 13. Jók. ... Napjára Hétfő, augusztus 18. Róm. kath. E. 13. Jók. ...

Még csak rövid ideig! Holland királyi CIRCUS CARRÉ az állatkertben. Ma vasárnap, augusztus 17-ikén. 2 nagy dísz-előadás délután 4 órakor és esti fél 8 órakor.

Schadow-fivérek Mr. Hardeen Armando bohóc, közkezdelt komikus. Ma először kerül bemutatásra A DELAFRIKAI HÁBORU jénes kiállítású némajáték, egyszerű táncbetétekkel.

ŐS-BUDAVÁRA. Ma vasárnap kapunyitás d. u. 3 órakor. Nagy néphűnépély a szokásos szórakozásokkal. A nagyszínpadon 2 díszelőadás.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK BUDAI SZINKÖR. VÁROSLIGETI SZINKÖR. Budapest, 1902. aug. 17. Budapest, 1902. aug. 17. Délután: A ticsók. Cifra-nyomoruság.

Fővárosi Orfeum Waldmann Imre igazgató. Nagymező-utca 17. A pompás megnyitó program. Kezdetű 8 órakor. Jegyekelőre válthatók 10-től 6-ig a pénztárnál.

Köruti Furdo Gozmoso. Villamos fürdők. Erzsébet-körút 51. sz. A gozmosó gyorsan és pontosan teljesíti megbízatást. Keltől szallódk. MÜNCHEN, HOTEL Continental. Innsbruck (Tyrol) Hotel Tyrol.

A legjobb világítás ezidőszert az asab. Petroleum-gázó. 70 gyertyafény egképességgel. Minden lámpához alkalmazható.

SZERELMESEK KÖNYVE. Szerkesztette DURA MATE. Kéltémények, gondolatok, szerelmi nyelvek, levlélmít, felkészítők, társasjátékok, népdalok, emlékeztetők stb. stb.

Dr. VASKOVITS-féle vizgyógyintézet és szanatorium. Dr. John M. vezetés alatt. Bennálló és bejáró betegek számára. Budapest, I., Városmajor-utca 64. sz.

HERZ ÁRMINFIAI BUDAPEST. A legújabb minőségű I-50 rendű „LINA” stearingyertya, és szappan-gyár. Ajánlja kitűnő minőségű I-50 rendű „LINA” stearingyertya II-od rendű „GLORIA” gyertya, valamint szappan, lina, elain, eschweger és mázoló szappan gyártmányait.

HARIS, ZEILLINGER és Tsa. a „Kék csillag”-hoz fiu és leány intézeti fehérmemüket a legolcsóbb árakban Vászon- és fehérmemű-tüzetünk kizárólag BUDAPEST, IV., Váci-utca 16.

Viállítás, 1902. augusztus 16. Állomások táblája. Táblázat az állomások közötti távolságokról, vonatokról és menetrendről.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései. 1902. augusztus 16.

A) Árutőzsde. I. Gabonaműek. — Árak képzésben 50 kilogrammonként. Táblázat a gabonák (buzsa, rozs, tengeri) árairól.

II. Külöféle termények (készárú). Táblázat a különböző termékek (szőlő, szilva, herceg) árairól.

B) Értéktőzsde. Táblázat az értéktőzsdei műveletek (államadósság, bankok részvényei) árairól.

ERTEKPAIROK. Táblázat az értékpapírok (kötvények, részvények) árairól.

ERTEKPAIROK. Táblázat az értékpapírok (kötvények, részvények) árairól. Részletes táblázat a különböző értékpapírok árairól.

Időjárás. A m. kir. meteorológiai központi intézet táv-irati jelentése 1902. aug. 16-án reggel 7 órakor.

A depresszió Finnország fölé került, míg a magas levegőtömeg Közép- és Dél-Európát borítja, a hol a hőmérséklet is emelkedőben van. Az idő nyugat- és Dél-Európában száraz, északon pedig esős.

Időjárás táblája. Táblázat az időjárásról különböző városokban (Budapest, Bécs, Prága, Pozsony, Bérgyőr, Sopron, Győr, Debrecen, Szeged, Pécs, Székesfehérvár, Veszprém, Sopron, Győr, Debrecen, Szeged, Pécs, Székesfehérvár, Veszprém).

KIS HIRDETÉSEK

E hirdetés rovatban minden szövegi beiktatás... TELEFON 706.

E hirdetés rovatban minden szövegi beiktatás... TELEFON 706.

TELEFON 706. Csak oly levelekre válaszolunk...

Használt és új pénz-szekerények... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Pergett mézet... Budapest, Damjanich-utca 34.

Füszerezlet... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Géplégy-... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Jó eseléseket... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Nevelőnőket... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Asztalos Julia... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Hölgyeknek... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Nevelőnőket... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Veszek... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Mária-Dorottya... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Gőzgépek... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Nagyobb for-... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Budapesten... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Bloch S... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Hölgyeknek... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Koosik... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Bövid zongora... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Iskolás leány-... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Gőzgépek... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Nagyobb for-... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Budapesten... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Bloch S... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Hölgyeknek... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Okl. tanítónőket... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Nevelő tanárnak... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

I. bécsi... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Betöltendő... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Nagyobb for-... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Budapesten... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Bloch S... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Hölgyeknek... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Alkalmi vétel... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

ZALA GYÖRGY... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Legkitünőbb... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Remek szép... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Használt és új... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Használt és új... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Használt és új... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Átköltözések... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Ajtók, ablakok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Zálogház... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Alkalmi... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

A NÉGY... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

TERMEKENYSÉG... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

MUNKA... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Fattinger... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butor... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Butorok... Budapest, V. Bálvány-utca 6. sz.

Az Egyetértés előfizetőinek.

Századik évfordulóját Kossuth Lajos születésének ünnepli szeptember tizenkilencedikén a nemzet. Méltó lesz az ünneplés, magasztos és lelkes, tökéletes és általános. Ez bizonyos. Mert nem külső fény, nem a hatalmasok pompája teszi dicsővé a nemzetek ünnepeit, de a népek szíve. S a magyar nemzet szívében ott él Kossuth Lajos örökön. Leikünknek ő az egyetlen bálványa. Az általános ünneplésből kivesszük részünket mi is. Teljesen. S külön is akarunk ünnepelni. Külön, mint egy család. Akik együtt vagyunk napról-napra: ujság és olvasók, együtt akarunk lenni az ünneplésben is, s azt kívánjuk, hogy a magyar nép nagy napján látó szemünk előtt lebegjen

KOSSUTH LAJOS képe.

Ez okon egy ajándékkal kedveskedünk előfizelőinknek az országos ünnepen, az egyetlen ajándékkal, amely ezen a nagy napon elgondolható. KOSSUTH LAJOS képe. A képet a halhatatlan legjobb és leghűbb képmása után Morelli tanár metszette fába, olyan művészi tökéletességgel, amely a mester minden munkáját jellemzi. Gyönyörű keretben, pompás nyomásban kapja meg minden előfizető Kossuth Lajos képét, amely háromnegyed méter lesz hosszában és félméter széltében. Nem szükséges külön is mondani, hogy minden magyar ember ünneplő szobájának legszebb és legigazibb disze Kossuth Lajos arcképe. Nem is szabad, hogy ez a kép az ünnepen is, egyébkor is igaz magyarok szobáiból hiányozzék. Társaskör, kaszinó, nyilvános terem el se képzelhető, meg se tűrhető e kép nélkül. Ép ezért minden előfizetőnek, aki az Egyetértést járhatja, megküldjük Kossuth képét, teljesen díjtalanul, s a szállítási, csomagolási költségeit is magunkra vállaljuk. Csak épen a keret költségeit téríti meg, aki a művészi képre igényt tart. Ez a költség öt korona lesz. Jóformán negyed része se a kép értékének és bolti árának. A képet ezzel a rendkívüli kedvezéssel csak előfizetők kaphatják meg, ha a keret költségeit előzetesen (legcél- szerűbben posztalványon) beküldik, selőfizető voltukat a mellékelte czimszallaggal igazolják. (A czimszallagot legjobb odaragasztani az utalvány szélére.) Kossuth képének szétküldését szeptember ötödikén kezdjük meg, hogy az ünnep napján már minden szoba díszhelyen ott lehesse. Azért eddig a napig kell mindazoknak jelentkezniük, akik a képet idején megkapni kívánják. A jelentkezés irásban, a czimszallag mellékelésével és a keret költségeivel az Egyetértés kiadóhivatalába küldendő. Budapest, 1902. augusztus közepén.

Az EGYETÉRTÉS kiadóhivatala.